

Business
Centre
Club

**Pokonamy
ten kryzys!**

Warszawa, 22 marca 2020 r.

ZAŁĄCZNIK NR 1

CZĘŚĆ II. ZGŁASZANE ZMIANY DO PROJEKTU:

1. W zakresie art. 1 pkt. 1) Projektu proponujemy nadać pkt. 1 następujące brzmienie:
„art. 3 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 oraz ust. 3 w następującym brzmieniu”

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
<p>w art. 3 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:</p> <p>„2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do funkcjonariuszy służb wymienionych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno – Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.”;</p>	<p>w art. 3 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:</p> <p>„2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do funkcjonariuszy służb wymienionych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno – Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.</p> <p>3. <u>Pracodawca nie ponosi odpowiedzialności w sytuacji, gdy podczas wykonywania pracy zdalnej, o której mowa w niniejszym artykule dojdzie do wypadku przy pracy, jeżeli miejscem wykonywania pracy jest miejsce zamieszkania pracownika.</u></p> <p>4. <u>Zmiana warunków zatrudnienia, polegająca wyłącznie na oddelegowaniu pracownika do pracy zdalnej nie wymaga wręczenia</u></p>

	<p><u>pracownikowi wypowiedzenia zmieniającego warunków pracy.</u></p> <p>5. <u>Uwzględniając stopień zagrożenia rozprzestrzenianiem się COVID-19 na danym obszarze pracodawca może powierzyć pracownikowi inną pracę na okres dłuży niż wynikający z 42 § 4 Kodeksu pracy.</u></p> <p>5. <u>Przepisy ustępów 1 – 4 stosuje się odpowiednio do innych form zatrudnienia, w szczególności w przypadku zatrudnienia osób na podstawie umów o świadczenie usług, do których na podstawie art. 750 Kodeksu cywilnego stosuje się przepisy o zleceniu.</u></p>
<p>w art. 3 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w następującym brzmieniu:</p> <p><u>Obecnie brak regulacji.</u></p>	<p>w art. 3 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w następującym brzmieniu:</p> <p><u>W celu przeciwdziałania COVID-19 pracodawca ma prawo podejmować adekwatne i stosowne do okoliczności czynności, a w szczególności ma prawo:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <u>żądać od pracownika informacji czy przebywał w ostatnim czasie w miejscu zagrożonym zakażeniem COVID-19;</u> 2. <u>żądać od pracownika, co do którego istnieje uzasadnione podejrzenie, iż jest zakażony COVID-19 lub który przebywał ostatnio w miejscu zakażenia COVID-19 lub miał kontakt z osobą zakażoną COVID-19, aby poddał się niezbędnym badaniom lekarskim; badania lekarskie są świadczeniami opieki zdrowotnej w rozumieniu art. 9</u> 3. <u>kontrolować stan zdrowia pracownika przed dopuszczeniem go do pracy, w szczególności poprzez</u>

	<p><u>pomiar temperatury ciała pracownika;</u></p> <p>4. <u>wprowadzić w miejscu pracy dodatkowe wymagania sanitarne lub bezpieczeństwa i higieny pracy;</u></p> <p>5. <u>delegować pracownika do miejsca zagrożonego COVID-19 wyłącznie w niezbędnych przypadkach oraz za zgodą pracownika, chyba że charakter prowadzonej przez pracodawcę działalności lub charakter pracy wymaga takiego przemieszczania się, a odmowa pracownika mogłaby spowodować niemożliwe do przewyciężenia trudności w prowadzeniu działalności gospodarczej, lub mogłaby narazić na utratę zdrowia lub życia osoby trzeciej.</u></p> <p>6. <u>Przez uzasadniony czas nie dopuścić do pracy pracownika wobec którego istnieje uzasadnione podejrzenie, iż jest on nosicielem COVID-19, w szczególności jeśli przebywał w miejscu zagrożonym zakażeniem COVID-19 lub też miał kontakt z osobą zakażoną COVID-19.</u></p> <p>7. <u>Przepisy o których mowa w pkt. 1)-6) stosuje się odpowiednio do osób zatrudnionych na podstawie umów cywilnoprawnych.</u></p>
--	---

Uzasadnienie:

- Proponujemy zwolnić pracodawcę z odpowiedzialności za wypadek przy pracy, jeżeli praca wykonywana jest w warunkach domowych. W obecnej sytuacji przedsiębiorcy działając w stanie wyższej konieczności nie są w stanie zweryfikować tych warunków co do każdej osoby.
- Ponieważ miejsce pracy jest istotnym elementem warunków umowy o pracę proponujemy wskazać, że zmiana polegająca na oddelegowaniu do pracy zdalnej nie wymaga zastosowania wypowiedzenia zmieniającego.

- Należy również pamiętać o dużej grupie osób wykonujących czynności zawodowe na podstawie umów cywilnoprawnych, gdzie często również wskazuje się na miejsce świadczenia usług. W związku z tym proponujemy odpowiednie odesłanie do ust. 1-4.
- Ponadto proponujemy umożliwienie przedsiębiorcy powierzenie pracownikowi innej pracy na okres dłużej niż 3 miesiące.
- Projektowana ustawa powinna zapewniać pracodawcy niezbędne narzędzia celem ograniczania ryzyka rozprzestrzeniania się zakażeń COVID-19, dlatego niezbędne jest wprowadzenie proponowanych zapisów w ust. 3 (obecnie brak propozycji ustawodawcy).

2. W zakresie art. 1 pkt. 2) lit. d) Projektu proponujemy następującą zmianę:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
<p>w art. 4 :</p> <p>„3. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, określić dłuższy okres pobierania dodatkowego zasiłku opiekuńczego niż wskazany w ust. 1 i 1a, biorąc pod uwagę okres na jaki zostały zamknięte żłobki, kluby dziecięce, przedszkola, szkoły, placówki pobytu dziennego oraz inne placówki lub okres niemożności sprawowania opieki przez nianie lub opiekunów dziennych.”</p>	<p>w art. 4:</p> <p>„3. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, określa dłuższy okres pobierania dodatkowego zasiłku opiekuńczego niż wskazany w ust. 1 i 1a, biorąc pod uwagę okres na jaki zostały zamknięte żłobki, kluby dziecięce, przedszkola, szkoły, placówki pobytu dziennego oraz inne placówki lub okres niemożności sprawowania opieki przez nianie lub opiekunów dziennych.”;</p>

Uzasadnienie:

- Prawo do zasiłku opiekuńczego powinno przysługiwać przez taki okres, przez jaki zamknięte są wymienione w ww. placówki opiekuńcze. Należy w tym zakresie wyeliminować uznaniowość, która pozostawia duży stopień niepewności co do przyszłych środków utrzymania.

3. W zakresie art. 1 pkt. 6) Projektu proponujemy nadać mu następujące brzmienie,, zmienia się brzmienie art. 11 ust. 4, a po art. 11 dodaje się art. 11a-11d w brzmieniu”:

Brzmienie obowiązującej Ustawy:	Proponowane brzmienie:
--	-------------------------------

<p>Art. 11 ust. 4. Prace związane z prowadzeniem przygotowań do realizacji zadań, o których mowa w ust. 3, mające charakter planistyczny, są finansowane ze środków własnych przedsiębiorcy.</p>	<p><u>Art. 11 ust. 4. W przypadku nałożenia obowiązku, o którym mowa w niniejszym artykule, osobom prawnym, jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej oraz przedsiębiorcom zapewnia się z budżetu państwa z części budżetowej, której dysponentem jest wojewoda, środki na pełne pokrycie wydatków i szkód związanych z wykonywaniem tego zadania. Przepis art. 14 ust 3 stosuje się.”</u></p>
--	---

Uzasadnienie:

- Zgodnie z art. 11 ust. 2 przedmiotowej ustawy, Prezes Rady Ministrów, na wniosek wojewody, po poinformowaniu ministra właściwego do spraw gospodarki może, w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, wydawać polecenia przedsiębiorcom, osobom prawnym czy jednostkom organizacyjnym. Jednak prace związane z prowadzeniem przygotowań do realizacji zadań, nałożonych w wyniku polecenia, mające charakter planistyczny, mają być finansowane ze środków własnych przedsiębiorcy. Ustawa nie przewiduje pełnej rekompensaty dla przedsiębiorców w przypadku realizacji przez nich zadań nałożonych przez ustawę.
- Jednocześnie dla jednostek samorządu terytorialnego czy podmiotów leczniczych ustawa zapewnia bez ograniczeń środki na pokrycie wydatków związanych z wykonaniem zadania w związku z przeciwdziałaniem COVID-19 (art. 10 ust. 1, 2 i 4 ustawy).
- Stosownie zaś do art. 21 ustawy, z budżetu państwa mogą być udzielane właściwym jednostkom samorządu terytorialnego dotacje celowe na wsparcie realizacji zadań wynikających z przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.
- W świetle powyższego, nie powinno ulegać wątpliwości, iż analogiczny zapis powinien dotyczyć także przedsiębiorców. Ustawa nie zapewnia należnych przedsiębiorcom rekompensat kosztów i szkód, w przypadku realizacji przez przedsiębiorców zadań ustawowych. Ustawa powinna także zwalniać przedsiębiorców z odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną w związku z działaniami władz publicznych mających na celu przeciwdziałanie COVID-19.

4. W zakresie art. 1 pkt. 7) Projektu proponujemy następującą zmianę:

<i>Brzmienie Projektu:</i>	<i>Proponowane brzmienie:</i>
<p>art. 12 otrzymuje brzmienie: „Art. 12. 1. Do projektowania, budowy, przebudowy, remontu, utrzymania i rozbiórki obiektów budowlanych, w tym zmiany sposobu</p>	<p>art. 12 otrzymuje brzmienie: „Art. 12. 1. Do projektowania, budowy, przebudowy, remontu, utrzymania i rozbiórki obiektów budowlanych, w tym zmiany sposobu użytkowania, w związku</p>

<p>użytkowania, w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, z późn. zm.¹⁾), ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293) oraz aktów planistycznych, o których mowa w tej ustawie, ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 282), a w przypadku konieczności poszerzenia bazy do udzielania świadczeń zdrowotnych, także przepisów wydanych na podstawie art. 22 ust. 3, 4 i 4a ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej.</p> <p>2. Prowadzenie robót budowlanych oraz zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części w związku z przeciwdziałaniem COVID-19 wymagają niezwłocznego poinformowania organu administracji architektoniczno-budowlanej.</p> <p>3. W informacji, o której mowa w ust. 2, należy określić:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rodzaj, zakres i sposób wykonywania robót budowlanych oraz termin ich rozpoczęcia - w przypadku prowadzenia robót budowlanych; 2) dotychczasowy i zamierzony sposób użytkowania obiektu budowlanego lub jego części – w przypadku zmiany sposobu użytkowania. 	<p>z przeciwdziałaniem COVID-19, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, z późn. zm.²⁾), ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293) oraz aktów planistycznych, o których mowa w tej ustawie, ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 282), a w przypadku konieczności poszerzenia bazy do udzielania świadczeń zdrowotnych, także przepisów wydanych na podstawie art. 22 ust. 3, 4 i 4a ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, <u>z tym zastrzeżeniem że prowadzenie takich działań nie może stwarzać zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi.</u></p> <p>2. Prowadzenie robót budowlanych oraz zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części w związku z przeciwdziałaniem COVID-19 wymagają niezwłocznego poinformowania organu administracji architektoniczno-budowlanej. <u>Organ administracji architektoniczno-budowlanej niezwłocznie po otrzymaniu zgłoszenia ustala wymagania dotyczące prowadzonych działań budowlanych, jak również może zakazać ich prowadzenia bądź je wstrzymać.</u></p> <p>3. W informacji, o której mowa w ust. 2, należy określić:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rodzaj, zakres i sposób wykonywania robót budowlanych oraz termin ich rozpoczęcia - w przypadku prowadzenia robót budowlanych;
---	---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1309, 1524, 1696, 1712, 1815, 2170 i 2166 oraz z 2020 r. poz. 148.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1309, 1524, 1696, 1712, 1815, 2170 i 2166 oraz z 2020 r. poz. 148.

<p>4. Jeżeli prowadzenie robót budowlanych, o których mowa w ust. 2, powoduje zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, organ administracji architektoniczno-budowlanej, w drodze decyzji podlegającej natychmiastowemu wykonaniu, niezwłocznie ustala wymagania dotyczące niezbędnych zabezpieczeń ich prowadzenia.</p> <p>5. W przypadku prowadzenia robót budowlanych w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, których rozpoczęcie, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, wymaga uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę, inwestor jest obowiązany zapewnić objęcie kierownictwa oraz nadzoru nad tymi robotami przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane w odpowiednich specjalnościach, o których mowa w art. 15a tej ustawy.”</p>	<p>2) dotychczasowy i zamierzony sposób użytkowania obiektu budowlanego lub jego części – w przypadku zmiany sposobu użytkowania.</p> <p>4. Jeżeli prowadzenie robót budowlanych, o których mowa w ust. 2, powoduje zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, Organ administracji architektoniczno-budowlanej, w drodze decyzji podlegającej natychmiastowemu wykonaniu, niezwłocznie ustala wymagania dotyczące niezbędnych zabezpieczeń ich prowadzenia.</p> <p>5. W przypadku prowadzenia robót budowlanych w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, których rozpoczęcie, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, wymaga uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę, inwestor jest obowiązany zapewnić objęcie kierownictwa oraz nadzoru nad tymi robotami przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane w odpowiednich specjalnościach, o których mowa w art. 15a tej ustawy.”</p>
---	--

Uzasadnienie:

— Projektowany przepis jest zbyt ogólny i daje zbyt wiele, praktycznie nieograniczonych możliwości w zakresie działań budowlanych i parabudowlanych, w tym prowadzenia działań zagrażających życiu i zdrowiu ludzi. Co więcej z projektowanego przepisu wynika, że można prowadzić prace zagrażające życiu i zdrowiu ludzi jeżeli ustalone zostaną warunki dla ich wykonywania. Rozumiejąc intencje projektowanych przepisów z całą stanowczością należy wykluczyć sytuacje, w których dopuszcza się prowadzenie robót stwarzających zagrożenie dla życia i zdrowia osób trzecich.

5. W zakresie art. 1 pkt. 8) Projektu proponujemy następującą zmianę:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu: „Art. 12a. 1. W przypadku	po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu: „Art. 12a. 1. W przypadku

ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, od dnia ogłoszenia danego stanu, zawiesza się wykonywanie obowiązków wynikających z przepisów:

- 1) art. 229 § 2 zdanie pierwsze i § 4-5 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. 2019 r. poz. 1040, 1043 i 1495);
- 2) art. 39j i art. 39k ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2140 i 2493);
- 3) art. 22a ust. 7 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 710, 730, 1214, 1979 i 2020) w zakresie wykonywania okresowych badań lekarskich i badań psychologicznych.

2. Po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii albo po odwołaniu stanu epidemii, pracodawca i pracownik są obowiązani niezwłocznie podjąć wykonywanie zawieszonych obowiązków, o których mowa w ust. 1, i wykonać je w okresie nie dłuższym niż 60 dni od dnia odwołania danego stanu.

3. W przypadku braku dostępności do lekarza uprawnionego do przeprowadzenia badania wstępnego lub kontrolnego, badanie takie może przeprowadzić i wydać odpowiednie orzeczenie lekarskie inny lekarz. Orzeczenie lekarskie wydane przez innego lekarza traci moc po upływie 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii, albo od dnia odwołania

ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, od dnia ogłoszenia danego stanu, zawiesza się wykonywanie obowiązków wynikających z przepisów:

- 1) ~~art. 229 § 1 i 2 zdanie pierwsze i § 4-5 ustawy~~ z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. 2019 r. poz. 1040, 1043 i 1495);
- 2) art. 39j i art. 39k ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2140 i 2493);
- 3) art. 22a ust. 7 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 710, 730, 1214, 1979 i 2020) w zakresie wykonywania okresowych badań lekarskich i badań psychologicznych.

2. Po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii albo po odwołaniu stanu epidemii, pracodawca i pracownik są obowiązani niezwłocznie podjąć wykonywanie zawieszonych obowiązków, o których mowa w ust. 1, i wykonać je w okresie nie dłuższym niż 60 dni od dnia odwołania danego stanu.

3. W przypadku braku dostępności do lekarza uprawnionego do przeprowadzenia badania wstępnego lub kontrolnego, badanie takie może przeprowadzić i wydać odpowiednie orzeczenie lekarskie inny lekarz. Orzeczenie lekarskie wydane przez innego lekarza traci moc po upływie 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii, albo od dnia odwołania

<p>stanu epidemii. Lekarz ten może przeprowadzić badanie i wydać orzeczenie lekarskie w trybie określonym w art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o wykonywaniu zawodu lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2019 r. poz. 537, 577, 730 i 1590 oraz z 2020 r. poz. 278). Do orzeczenie lekarskiego stosuje się odpowiednio art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2019 r. poz. 408, 730, 1590 i 1905). Orzeczenie lekarza włącza się do akt osobowych pracownika.”;</p>	<p>stanu epidemii. Lekarz ten może przeprowadzić badanie i wydać orzeczenie lekarskie w trybie określonym w art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o wykonywaniu zawodu lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2019 r. poz. 537, 577, 730 i 1590 oraz z 2020 r. poz. 278). Do orzeczenie lekarskiego stosuje się odpowiednio art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2019 r. poz. 408, 730, 1590 i 1905). Orzeczenie lekarza włącza się do akt osobowych pracownika.</p> <p>4. <u>Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do badań wykonywanych do celów sanitarno-epidemiologicznych jeżeli badania takie są wymagane na danym stanowisku pracy.</u></p> <p>5. <u>Przepisy niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio do innych form zatrudnienia, w szczególności w przypadku zatrudnienia osób na podstawie umów o świadczenie usług, do których na podstawie art. 750 Kodeksu cywilnego stosuje się przepisy o zleceniu.</u></p>
--	--

Uzasadnienie:

- W ust. 1 należy dodać regulacje dotyczące badań wstępnych dla pracowników. Obecnie problem występuje nie tylko w przypadku badań kontrolnych. Jest to tym bardziej zasadne, że przepisy dotyczące transportu drogowego odniesiono również do badań wstępnych, jak również ust. 3 projektowanego przepisu odnosi się do badań wstępnych.
- Przepis należy rozszerzyć również o badania epidemiologiczno – sanitarne ponieważ ich wykonywanie obecnie jest również niemożliwe z uwagi na przeciążenie pracą stacji sanitarnych.
- Dodatkowo całą regulację należy rozszerzyć również na przedsiębiorców zatrudniających personel w oparciu o umowy o świadczenie usług do których na podstawie art. 750 stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Należy pamiętać, że

jest to znaczna grupa osób w przypadku do których na określonych stanowiskach też obowiązuje wymóg przeprowadzenia badań.

6. Po art. 1 pkt. 9) Projektu proponujemy dodać punkt zmieniający art. 14 ustawy w brzmieniu: „w art. 14 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w następującym brzmieniu”:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
Brak obecnie stosownych zapisów.	<u>Art. 14 ust. 3 Przedsiębiorcy nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną w związku z działaniami władz publicznych mających na celu przeciwdziałanie COVID-19, w tym w szczególności za szkodę powstałą w wyniku wykonania przez przedsiębiorcę decyzji lub poleceń władzy publicznej, z tym zastrzeżeniem że nie dotyczy to zapłaty wynagrodzenia za zrealizowane dostawy towarów lub wykonane usługi. Odpowiedzialność za te szkody ponosi wyłącznie Skarb Państwa lub inny właściwy organ.</u>

Uzasadnienie:

- Zgodnie z art. 14 ustawy, zarządzający lotniskiem, zarządzający dworcem kolejowym, przewoźnik lotniczy, kolejowy lub drogowy, nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną w związku z uzasadnionymi działaniami władz publicznych mającymi na celu przeciwdziałanie COVID-19, w szczególności za brak możliwości przewozu. Przedmiotowe wyłączenie odpowiedzialności powinno jednak dotyczyć każdego przedsiębiorcy, który nie był w stanie wykonać swoich zobowiązań w szczególności wobec kontrahentów czy pracowników w związku z działaniami władz publicznych, w szczególności w związku z wykonywaniem poleceń władz na podstawie ustawy.

7. W zakresie art. 1 pkt. 10) Projektu proponujemy następującą zmianę:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
Art. 15d. 20. Wnioski, o których mowa w ust. 1, rozpatruje się według kolejności ich wpływu, do wyczerpania środków.	Art. 15d. 20. Wnioski, o których mowa w ust. 1, rozpatruje się według kolejności ich wpływu.

Uzasadnienie:

1. Fundusze przeznaczone na wsparcie publiczne przedsiębiorców spełniających kryteria kwalifikacyjne w przedmiotowym obszarze nie mogą być limitowane, ponieważ ograniczy to efektywność publicznej pomocy w skali makro – wpływając tym samym na nieosiągnięcie makroekonomicznego celu udzielanego wsparcia.
 2. Zapis sugerujący, że środki przeznaczone na wsparcie publiczne mogą zostać wyczerpane, będzie interpretowany przez przedsiębiorców kwalifikujących się do otrzymania przedmiotowego wsparcia, jako sygnał do natychmiastowego przysłania wniosku, co, wzięwszy pod uwagę skomplikowanie oraz pracochłonność prawidłowego przygotowania wniosków, będzie negatywnie wpływać na ich jakość oraz stworzy przewagę co do pewności otrzymania wsparcia nie tym przedsiębiorcom, którzy znaleźli się w największej potrzebie ale tym, których stać na zatrudnienie lub zakontraktowanie stosownych specjalistów przygotowujących wnioski.
8. W zakresie art. 1 pkt. 10) Projektu proponujemy następującą zmianę:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
<p>Art. 15g. 1. Przedsiębiorca w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292,1495 z 2020 r. poz. 424.) może zwrócić się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, stanowiącym załącznik nr 1 do niniejszej ustawy, o wypłatę ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych świadczeń na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy, w następstwie wystąpienia COVID-19, w wysokości określonej w ust. 7 lub 10.</p> <p>2. Przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, przysługują środki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników należnych od pracodawcy na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266 i 321) od</p>	<p>Art. 15g. 1. Przedsiębiorca w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292,1495 z 2020 r. poz. 424.) może zwrócić się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, stanowiącym załącznik nr 1 do niniejszej ustawy, o wypłatę ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych świadczeń na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy, w następstwie wystąpienia COVID-19, w wysokości określonej w ust. 7 lub 10, <u>z tym zastrzeżeniem, że przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy nie muszą być objęci wszyscy pracownicy.</u></p> <p>2. Przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, przysługują środki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników należnych od</p>

przyznanych świadczeń, o których mowa w ust. 1.

3. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, musi spełniać kryteria, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 669), z zastrzeżeniem, że nie zalega w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca III kwartału 2019 r.

4. Pracownikiem, o którym mowa w ust. 1, jest osoba fizyczna, która zgodnie z przepisami polskiego prawa pozostaje z pracodawcą w stosunku pracy lub jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę nakładczą lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495) stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo która wykonuje pracę zarobkową na podstawie innej niż stosunek pracy na rzecz pracodawcy będącego rolniczą spółdzielnią produkcyjną lub inną spółdzielnią zajmującą się produkcją rolną, jeżeli z tego tytułu podlega obowiązkowi ubezpieczeń: emerytalnemu i rentowemu, z wyjątkiem pomocy domowej zatrudnionej przez osobę fizyczną.

5. Świadczenia, o których mowa w ust. 1 oraz środki, o których mowa w ust. 2, są wypłacane w okresach

pracodawcy na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266 i 321) od przyznanych świadczeń, ~~o których mowa w ust. 1.~~ od wynagrodzeń objętych świadczeniami, o których mowa w ust. 1, w tym od przyznanych świadczeń oraz wynagrodzenia wypłacanego przez pracodawcę.

3. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, musi spełniać kryteria, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 669), z zastrzeżeniem, że nie zalega w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca III kwartału 2019 r. Warunek niezalegania w regulowaniu zobowiązań podatkowych oraz składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy nie dotyczy przedsiębiorców w przypadku gdy:

a) zadłużony przedsiębiorca zawarł umowę z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych lub otrzymał decyzję urzędu skarbowego w sprawie spłaty zadłużenia i terminowo opłaca raty lub korzysta z odroczenia terminu płatności albo

b) zaleganie w regulowaniu składek

przebstoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy, o których mowa odpowiednio w art. 2 pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy.

6. Pracownikowi objętemu przebstojem ekonomicznym pracodawca wypłaca wynagrodzenie obniżone nie więcej niż o 50%, ale nie niższe jednak niż w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalane na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy.

7. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 6, jest dofinansowywane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, do wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalane na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

8. Przedsiębiorca, u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19 może ograniczyć wymiar czasu pracy o 20 %, nie więcej niż do 0,5 etatu, z zastrzeżeniem, że wynagrodzenie nie może być niższe niż minimalne wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

9. Przez spadek obrotów gospodarczych rozumie się spadek sprzedaży towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym:

1) nie mniej niż o 15%, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych,

na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Pracy powstało w okresie spadku obrotów gospodarczych, o którym mowa w pkt 1, a przedsiębiorca dołączył do wniosku o przyznanie świadczeń plan spłaty zadłużenia uprawdopodobniający poprawę kondycji finansowej przedsiębiorcy i pełną spłatę zaległości w regulowaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Pracy, wraz z kopią wniosku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o rozłożenie na raty należności z tytułu tych składek lub o odroczenie płatności tych składek;

c) w przedmiocie zadłużenia toczy się jakiegokolwiek postępowania, a rozstrzygnięcie organu w tej sprawie nie jest ostateczne.

Alternatywnie do rozważenia usunięcie warunku niezalegania.

4. Pracownikiem, o którym mowa w ust. 1, jest osoba fizyczna, która zgodnie z przepisami polskiego prawa pozostaje z pracodawcą w stosunku pracy lub jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę nakładczą lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495) stosuje się przepisy

przypadających w okresie po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego, lub

2) nie mniej niż 25% obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust.1, w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

10. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 8, jest dofinansowywane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych do wysokości połowy wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 8, jednak nie więcej niż 40% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń

dotyczące zlecania, albo umowy dzieła, lub na podstawie umowy na mocy której udziela licencji na obszary eksploatacji niezbędne dla korzystania z utworu przez pracodawcę, jeżeli umowa ta była zawarta na czas nieokreślony i wykonywanie tych świadczeń trwa nie krócej niż 3 miesiące, albo która wykonuje pracę zarobkową na podstawie innej niż stosunek pracy na rzecz pracodawcy będącego rolniczą spółdzielnią produkcyjną lub inną spółdzielnią zajmującą się produkcją rolną, jeżeli z tego tytułu podlega obowiązkowi ubezpieczeń: emerytalnemu i rentowemu, z wyjątkiem pomocy domowej zatrudnionej przez osobę fizyczną.

5. Świadczenia, o których mowa w ust. 1 oraz środki, o których mowa w ust. 2, są wypłacane w okresach przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy, o których mowa odpowiednio w art. 2 pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy.

6. Pracownikowi objętemu przestojem ekonomicznym pracodawca wypłaca wynagrodzenie obniżone nie więcej niż o 70%, ale nie niższe jednak niż w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy, z tym zastrzeżeniem że w okresie pierwszych trzech tygodni, wynagrodzenie nie może być obniżone o więcej niż o 50% wysokości.

7. Wynagrodzenie, o którym

Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

11. Warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy pracodawca ustala w układzie zbiorowym pracy lub w porozumieniu z zakładowymi organizacjami związkowymi. Jeżeli nie jest możliwe uzgodnienie treści porozumienia ze wszystkimi zakładowymi organizacjami związkowymi, pracodawca uzgadnia treść porozumienia z organizacjami związkowymi reprezentatywnymi w rozumieniu art. 25³ ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 263), z których każda zrzesza co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy.

12. Jeżeli u danego pracodawcy nie działają zakładowe organizacje związkowe, warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy ustala się w porozumieniu z przedstawicielami pracowników wyłonionymi w trybie przyjętym u tego pracodawcy.

13. Warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy ustala się na zasadach określonych w ust. 11 i 12 w terminie dwóch dni od dnia poinformowania przez pracodawcę o zamiarze wprowadzenia przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy. Jeżeli warunki i tryb wykonywania pracy w okresie

mowa w ust. 6, jest dofinansowywane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w wysokości 70% nie mniej niż minimalne wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

8. Przedsiębiorca, u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19 może ograniczyć wymiar czasu pracy ~~o 20 %~~, nie więcej niż do 1/4 etatu, z zastrzeżeniem, że wynagrodzenie nie może być niższe niż wskazane w ust. 6 powyżej. minimalne wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

9. Przez spadek obrotów gospodarczych rozumie się spadek sprzedaży towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym:

1) nie mniej niż o 15%, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 lutego 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu do łącznych obrotów z w styczniu 2020 r.; ~~za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego, dla wniosków składanych w miesiącu marcu wystarczające jest wykazanie~~

przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy nie zostaną ustalone w tym terminie, pracodawca ustala je samodzielnie.

14. W układzie zbiorowym pracy lub w porozumieniu określa się co najmniej:

1) grupy zawodowe objęte przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy;

2) obniżony wymiar czasu pracy obowiązujący pracowników;

3) okres, przez jaki obowiązują rozwiązania dotyczące przeastoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy.

15. Przy ustalaniu warunków i trybu wykonywania pracy w okresie przeastoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy nie stosuje się art. 42 § 1-3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy.

16. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, oraz środki, o których mowa w ust. 2, przysługują przez łączny okres 3 miesięcy przypadających po dacie podpisania umowy.

17. Do wypłaty i rozliczania świadczeń, o których mowa w ust. 1, oraz środków, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 3 ust. 2 oraz art. 7-16 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy oraz przepisy wykonawcze do tej ustawy.

18. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, może otrzymać pomoc z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wyłącznie w przypadku, jeśli nie uzyskał pomocy w odniesieniu do tych samych pracowników w zakresie takich

spadku obrotów w miesiącu lutym i pierwszych dwóch tygodniach marca;
lub

2) nie mniej niż 25% obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust.1, w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

10. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 8, jest dofinansowywane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych do wysokości połowy wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 8, jednak nie więcej niż 40% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

11. Warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przeastoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy pracodawca **wprowadza w drodze odpowiednich regulacji wewnętrznych, stosowanych w danym zakładzie pracy oraz, w miarę możliwości, w porozumieniu z zakładowymi organizacjami**

samych tytułów wypłat na rzecz ochrony miejsc pracy.

19. Wypłata świadczeń, o których mowa w ust. 1, oraz środków, o których mowa w ust. 2, stanowi pomoc de minimis.

20. Wnioski, o których mowa w ust. 1, rozpatruje się według kolejności ich wpływu, do wyczerpania środków.

21. Zadania organów administracji wynikające z ust. 1-20 realizują dyrektorzy wojewódzkich urzędów pracy.

związkowymi ustala w układzie zbiorowym pracy. Jeżeli w zakładzie pracy obowiązuje układ zbiorowy pracy, wprowadzenie okresu przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy na okres do 3 miesięcy nie wymaga zmiany układu zbiorowego pracy. Jeżeli nie jest możliwe uzgodnienie treści porozumienia ze wszystkimi zakładowymi organizacjami związkowymi, pracodawca uzgadnia treść porozumienia z organizacjami związkowymi reprezentatywnymi w rozumieniu art. 25³ ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 263), z których każda zrzesza co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy.

12. Jeżeli u danego pracodawcy nie działają zakładowe organizacje związkowe, warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy pracodawca ustala samodzielnie. się w porozumieniu z przedstawicielami pracowników wyłonionymi w trybie przyjętym u tego pracodawcy.

13. Warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy ustala się na zasadach określonych w ust. 11 i 12 w terminie dwóch dni od dnia poinformowania przez pracodawcę o zamiarze wprowadzenia przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy. Jeżeli warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy nie

zostaną ustalone w tym terminie, pracodawca ustala je samodzielnie.

14. W układzie zbiorowym pracy, w porozumieniu lub właściwych regulacjach wewnętrznych, obejmujących zasady i wysokość wynagrodzeń, czas pracy lub zmianie do regulaminu pracy określa się co najmniej:

1) grupy zawodowe lub jednostki organizacyjne, stanowiska pracy objęte przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy;

2) obniżony wymiar czasu pracy obowiązujący odpowiednio grupy pracowników lub na stanowiskach pracy;

3) okres, przez jaki obowiązują rozwiązania dotyczące przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy.

15. Przy ustalaniu warunków i trybu wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy nie stosuje się art. 42 § 1-3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy.

16. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, oraz środki, o których mowa w ust. 2, przysługują przez łączny okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, nie krócej jednak, niż okres obowiązywania stanu epidemii.

17. Do wypłaty i rozliczania świadczeń, o których mowa w ust. 1, oraz środków, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 3 ust. 2 oraz art. 7-16 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy oraz przepisy wykonawcze do tej ustawy.

18. Przedsiębiorca, o którym

	<p>mowa w ust. 1, może otrzymać pomoc z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wyłącznie w przypadku, jeśli nie uzyskał pomocy w odniesieniu do tych samych pracowników w zakresie takich samych tytułów wypłat na rzecz ochrony miejsc pracy.</p> <p>19. Wypłata świadczeń, o których mowa w ust. 1, oraz środków, o których mowa w ust. 2, stanowi pomoc de minimis.</p> <p>20. Wnioski, o których mowa w ust. 1, rozpatruje się według kolejności ich wpływu, do wyczerpania środków.</p> <p>21. Zadania organów administracji wynikające z ust. 1-20 realizują dyrektorzy wojewódzkich urzędów pracy.</p>

Uzasadnienie:

-
- **BEZ TREŚCI ZAŁĄCZNIKA TRUDNO JEST ODNIEŚĆ SIĘ NA ILE USTĘPY DALSZE I PROPONOWANE ZMIANY BĘDĄ ADEKWATNE. ZAŁĄCZNIK POWINIEN ZAWIERAĆ MINIMUM DANYCH I ZOSTAĆ PRZEKAZANY DO KONSULTACJI ORGANIZACJOM PRACODAWCÓW.**
- W ustępie 1. Proponowanej regulacji proponujemy dodać wyraźne zastrzeżenie, że instytucje opisane w niniejszym artykule mogą dotyczyć tylko określonej części pracowników.
- W zakresie ustępu 2 wskazujemy, że całość wynagrodzeń pracowników objętych przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy w zakresie za ten obniżony czas pracy powinny być objęte dofinansowaniem ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.
- W zakresie warunku niezalegania w regulowaniu zobowiązań podatkowych oraz składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy proponujemy dodać, że nie dotyczy on tych przedsiębiorców w określonych sytuacjach. Co ciekawe zabieg ten zastosowano w art. 15zf a nie zastosowano w kwestii dofinansowania. **Postulujemy także rozważenie usunięcia tego warunku ponieważ w momencie, w którym przedsiębiorcy będą występować o**

dofinansowanie, w niektórych przypadkach mogą już zachodzić przesłanki do zgłaszania upadłości z uwagi na utratę płynności i niemożliwość zaspokajania wszystkich wierzycieli terminowo.

- Konieczne jest zrównanie w ramach równego traktowania także usługodawców/wykonawców wykonujących umowy dzieło, w szczególności w zakresie informatyki, programów komputerowych, jak również różnego typu analiz, ekspertyz, projektów. Często doradcy finansowi, ekonomiczni, techniczni, czy freelancerzy pracują na podstawie umów o dzieło - ich również należy objąć wsparciem.
- W ust. 6 proponujemy dać przedsiębiorcy możliwość obniżenia wynagrodzenia o większą % wartość przy pozostawieniu progu minimalnego wynagrodzenia. Konieczne jest zróżnicowanie możliwego % obniżenia wynagrodzenia w zależności od czasu trwania przestoju.
- W naszej ocenie dofinansowanie ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych jest ustalona na zbyt niskim poziomie, a dodatkowo wskazanie, że dofinansowanie można otrzymać „do wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę” powoduje **że przedsiębiorca może nie otrzymać go wcale nawet jeżeli spełnił wszystkie warunki określone ustawą!** W związku z powyższym proponujemy wskazać, że dofinansowanie następuje w wysokości 70% nie mniej niż minimalne wynagrodzenie za pracę ustalane na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.
- Wskazanie w projektowanej regulacji, że możliwe jest obniżenie wymiaru czasu pracy o 20%, a nie więcej niż 0,5 etatu jest błędne biorąc pod uwagę, że w odniesieniu do pracownika dysponuje się maksymalnie 1 etatem (tak więc 20% to nigdy 0,5 etatu). W związku z czym proponujemy wskazać jedynie że obniżenie jest dopuszczalne nie więcej niż do 1/4 etatu (jest to wystarczające ograniczenie). Niezrozumiałe jest przy ograniczeniu wymiaru czasu pracy pozostawienie warunku zapłaty pełnego minimalnego wynagrodzenia. W tym zakresie należy odwołać się do ust. 6 tego samego przepisu. Możliwość obniżania/ograniczania wymiaru pracy pracownikom powinna być bardziej elastyczna, tak aby pracowników mniej przydatnych nie zwalniać, ale bardziej ograniczyć czas pracy, a na stanowiskach, które są niezbędne dla utrzymania ruchu przedsiębiorstwa, ograniczać w mniejszym zakresie. Oczywiście działanie tego przepisu jest związane również z zakresem pomocy jaka zostanie przyznana na mocy ustawy.
- Warunek obniżenia obrotów w styczniu jest niewłaściwy, tak samo niewłaściwe jest porównywanie obrotów sprzed roku. Spadek obrotu powinien być liczony nie wcześniej niż od 1 lutego, a porównanie powinno nastąpić do stycznia 2020 r.
- W zakresie ust. 11 należy wskazać, że w warunkach stanu epidemii i znacznej absencji z różnych tytułów w zakładzie pracy, trudności w funkcjonowaniu administracji i organizacji związkowych, wprowadzanie obligatoryjnego trybu stosowania przepisów obowiązujących dla zmiany układu zbiorowego pracy lub podpisywania porozumień z zakładowymi organizacjami jest niestosowne.

- W ust. 12 projektowanego przepisu proponujemy wskazać, że jeżeli u danego pracodawcy nie działają zakładowe organizacje związkowe, warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy pracodawca ustala samodzielnie. Należy zaznaczyć, że w obecnej sytuacji przedsiębiorcy nie mają czasu na organizowanie wyborów przedstawicielstwa pracowników.
- W zakresie ust. 14 należy wskazać, że konieczne jest dostosowanie do najbardziej typowej sytuacji, która wystąpi i założenie, że nie będzie dochodziło do zmian w układach i porozumieniach z organizacjami związkowymi. W większości przypadków regułą będzie wprowadzanie zmian samodzielnie, jednostronnie przed przedsiębiorcą, wówczas winien to czynić poprzez zmianę odpowiednich regulacji wewnętrznych w trybie przewidzianym dla danego podmiotu i organu zarządzającego lub zarządzeniem.
- W zakresie ust. 16 wskazać należy, że projektowany przepis jest zarówno nieczytelny, jak i przewidziany w nim czas jest zbyt krótki.
- W zakresie ust. 2 przepis wprowadza zasadę „kto pierwszy ten lepszy” i oznacza naruszenie konstytucyjnych zasad równego traktowania, niedyskryminacji.

9. W zakresie art. 1 pkt. 10) Projektu proponujemy następującą zmianę:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
<p>Art. 15r. ust. 4. Zamawiający, po stwierdzeniu, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19 mogą wpłynąć lub wpływają na należyte wykonanie umowy, o której mowa w ust. 1, może w uzgodnieniu z wykonawcą dokonać zmiany umowy, o której mowa w art. 144 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, w szczególności przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zmianę terminu wykonania umowy lub jej części, lub czasowe zawieszenie wykonywania umowy lub jej części, 2) zmianę sposobu wykonywania dostaw, usług lub robót budowlanych, 3) zmianę zakresu świadczenia wykonawcy i odpowiadającą 	<p>Art. 15r. ust. 4 Zamawiający, po stwierdzeniu, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19 mogą wpłynąć lub wpływają na należyte wykonanie umowy, o której mowa w ust. 1, <u>obowiązany jest</u> w uzgodnieniu z wykonawcą dokonać zmiany umowy, o której mowa w art. 144 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, w szczególności przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zmianę terminu wykonania umowy lub jej części, lub czasowe zawieszenie wykonywania umowy lub jej części, 2) zmianę sposobu wykonywania dostaw, usług lub robót budowlanych, 3) zmianę zakresu świadczenia wykonawcy i odpowiadającą jej zmianę wynagrodzenia wykonawcy <p>– o ile wzrost ceny spowodowany każdą kolejną</p>

<p>jej zmianę wynagrodzenia wykonawcy</p> <p>– o ile wzrost ceny spowodowany każdą kolejną zmianą nie przekroczy 50% wartości pierwotnej umowy.</p>	<p>zmianą nie przekroczy 50% wartości pierwotnej umowy.</p>
---	---

Uzasadnienie:

Ze względu na to, że skutki kryzysu gospodarczego wywołanego stanem epidemii dotyczą wykonawców zamówień publicznych w stopniu nie mającym precedensu, nie wolno dopuścić do dyskrecjonalnej decyzji zamawiającego dot. zmiany lub odmowy zmiany umowy zamówienia publicznego w sytuacji, kiedy wystąpiły zawarte w przedmiotowej ustawie okoliczności wpływające na należyte wykonanie umowy.

10. W zakresie art. 1 pkt. 10) Projektu proponujemy następującą zmianę:

<i>Brzmienie Projektu:</i>	<i>Proponowane brzmienie:</i>
<p>Art. 15v. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii pracodawca może, na czas oznaczony nie dłuższy niż do czasu odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii:</p> <p>1) zmienić system lub rozkład czasu pracy pracowników w sposób niezbędny dla zapewnienia ciągłości funkcjonowania przedsiębiorstwa, stacji lub urzędu;</p> <p>2) polecić pracownikom świadczenie pracy w godzinach nadliczbowych w zakresie i wymiarze niezbędnym dla zapewnienia ciągłości funkcjonowania przedsiębiorstwa lub stacji.</p> <p>2. Przepis ust. 1 stosuje się do pracodawców zatrudniających pracowników:</p> <p>1) w przedsiębiorstwie prowadzącym działalność polegającą na zapewnieniu</p>	<p>Art. 15v. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii pracodawca może, na czas oznaczony nie dłuższy niż do czasu odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii:</p> <p>1) zmienić system lub rozkład czasu pracy pracowników w sposób niezbędny dla zapewnienia ciągłości funkcjonowania przedsiębiorstwa, stacji lub urzędu;</p> <p>2) polecić pracownikom świadczenie pracy w godzinach nadliczbowych w zakresie i wymiarze niezbędnym dla zapewnienia ciągłości funkcjonowania przedsiębiorstwa lub stacji.</p> <p>2. Przepis ust. 1 stosuje się do pracodawców zatrudniających pracowników:</p> <p>1) w przedsiębiorstwie prowadzącym działalność polegającą na zapewnieniu</p>

<p>funkcjonowania systemów i obiektów infrastruktury krytycznej w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a, c, f, h i k ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1398 oraz z 2020 r. poz. 148, 284 i 374);</p> <p>2) w przedsiębiorstwie będącym podwykonawcą lub dostawcą, którzy nie są częścią infrastruktury krytycznej, o której mowa w pkt 1, ale są kluczowi dla zachowania ciągłości działania infrastruktury krytycznej;</p> <p>3) zapewniających funkcjonowanie stacji paliw płynnych w rozumieniu art. 3 pkt 10h ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755, z późn. zm.³⁾) oraz stacji gazu ziemnego w rozumieniu art. 2 pkt 26 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1124, 1495, 1527 i 1716 oraz z 2020 r. poz. 284);</p> <p>4) u przedsiębiorcy, w stosunku do którego wydano polecenie, o którym mowa w art. 11 ust. 2.</p> <p>3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1:</p> <p>1) pracodawca obowiązany jest zapewnić pracownikowi zakwaterowanie i wyżywienie niezbędne do realizacji przez pracownika jego obowiązków</p>	<p>funkcjonowania systemów i obiektów infrastruktury krytycznej w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a, c, f, h i k ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1398 oraz z 2020 r. poz. 148, 284 i 374);</p> <p>2) w przedsiębiorstwie będącym podwykonawcą lub dostawcą, którzy nie są częścią infrastruktury krytycznej, o której mowa w pkt 1, ale są kluczowi dla zachowania ciągłości działania infrastruktury krytycznej;</p> <p>3) zapewniających funkcjonowanie stacji paliw płynnych w rozumieniu art. 3 pkt 10h ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755, z późn. zm.⁴⁾) oraz stacji gazu ziemnego w rozumieniu art. 2 pkt 26 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1124, 1495, 1527 i 1716 oraz z 2020 r. poz. 284);</p> <p>4) u przedsiębiorcy, w stosunku do którego wydano polecenie, o którym mowa w art. 11 ust. 2;</p> <p>5) <u>agencji pracy, które w ramach pracy tymczasowej dostarczają personel do przedsiębiorców o których mowa w pkt. 1)-4) powyżej.</u></p> <p>3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1:</p>
---	--

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1435, 1495, 1517, 1520, 1524, 1556 i 2166 oraz z 2020 r. poz. 284.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1435, 1495, 1517, 1520, 1524, 1556 i 2166 oraz z 2020 r. poz. 284.

<p>pracowniczych. Wartość świadczeń polegających na zakwaterowaniu i wyżywieniu zwolniona jest z podatku dochodowego od osób fizycznych i nie podlega wliczeniu do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.</p> <p>2) pracownik, któremu polecenia zostały wydane, przez czas, na jaki zostały one wydane, nie może korzystać z urlopu wypoczynkowego, urlopu na żądanie, urlopu bezpłatnego oraz dodatkowego urlopu płatnego, o ile taki urlop przysługuje mu na podstawie przepisów prawa pracy.</p>	<p>1) pracodawca obowiązany jest zapewnić pracownikowi zakwaterowanie i wyżywienie niezbędne do realizacji przez pracownika jego obowiązków pracowniczych. Wartość świadczeń polegających na zakwaterowaniu i wyżywieniu zwolniona jest z podatku dochodowego od osób fizycznych i nie podlega wliczeniu do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.</p> <p>2) pracownik, któremu polecenia zostały wydane, przez czas, na jaki zostały one wydane, nie może korzystać z urlopu wypoczynkowego, urlopu na żądanie, urlopu bezpłatnego oraz dodatkowego urlopu płatnego, o ile taki urlop przysługuje mu na podstawie przepisów prawa pracy.</p>
--	---

Uzasadnienie:

- Proponujemy uzupełnić katalog zawarty w ust. 2 projektowanej regulacji o pkt. 5) - agencje pracy, które w ramach pracy tymczasowej dostarczają personel do przedsiębiorców o których mowa w pkt. 1)-4).

11. W zakresie art. 1 pkt. 10) Projektu proponujemy następującą zmianę:

<i>Brzmienie Projektu:</i>	<i>Proponowane brzmienie:</i>
<p>Art. 15x. Jeżeli termin do złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 105 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o</p>	<p>Art. 15x. <u>I.</u> Jeżeli termin do złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 105 ust. 1 oraz <u>art. 114</u> ustawy z dnia</p>

<p>cudzoziemcach (Dz. U. z 2020 r. poz. 35), wypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, a w przypadku ogłoszenia stanu epidemii – w okresie jego obowiązywania, ogłoszonych w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, termin ten ulega przedłużeniu do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania odpowiednio stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.</p> <p>2. Pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie biegu przedłużonego terminu, o który mowa w ust. 1, uważa się za legalny w rozumieniu art. 108 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, jeżeli cudzoziemiec złoży wniosek w tym terminie.</p> <p>3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do terminów, o których mowa w art. 85 ust. 1, art. 139l ust. 1, art. 139t ust. 1, art. 202 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, stosowanych do zezwoleń na pobyt stały oraz zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, i do terminu, o którym mowa w art. 300 ust. 2 tej ustawy.</p>	<p>12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2020 r. poz. 35), wypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, a w przypadku ogłoszenia stanu epidemii – w okresie jego obowiązywania, ogłoszonych w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, termin ten ulega przedłużeniu do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania odpowiednio stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.</p> <p>2. Pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie biegu przedłużonego terminu, o który mowa w ust. 1, uważa się za legalny w rozumieniu art. 108 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, jeżeli cudzoziemiec złoży wniosek w tym <u>wydłużonym</u> terminie, <u>o którym mowa w ust. 1 powyżej.</u></p> <p>3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do terminów, o których mowa w art. 85 ust. 1, art. 139l ust. 1, art. 139t ust. 1, art. 202 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, stosowanych do zezwoleń na pobyt stały oraz zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, i do terminu, o którym mowa w art. 300 ust. 2 tej ustawy.</p>
--	---

Uzasadnienie:

- W projektowanej regulacji pominięto osoby posiadające jednolite zezwolenie na pobyt i na pracę, o którym mowa w art. 114 ustawy o cudzoziemcach.
- **Należy wyraźnie zaznaczyć, że projektowana norma prawna powinna dotyczyć wszystkich tytułów pobytowych.**
- Brak jednostki redakcyjnej „ust. 1”.

12. W zakresie art. 1 pkt. 10) Projektu proponujemy następującą zmianę:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
<p>Art. 15zd 1. Jeżeli ostatni dzień okresu pobytu cudzoziemca na podstawie wizy krajowej przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, a w przypadku ogłoszenia stanu epidemii – w okresie jego obowiązywania, ogłoszonych w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, okres pobytu na podstawie tej wizy oraz okres ważności tej wizy ulegają przedłużeniu z mocy prawa do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania odpowiednio stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, w dokumencie podróży cudzoziemca nie umieszcza się nowej naklejki wizowej.</p> <p>3. Jeżeli ostatni dzień okresu ważności zezwolenia na pobyt czasowy przypada w w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, a w przypadku ogłoszenia stanu epidemii – w okresie jego obowiązywania, ogłoszonych w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, okres ważności tego zezwolenia ulega przedłużeniu z mocy prawa do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania odpowiednio stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.</p> <p>4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, nie wydaje się, ani nie wymienia się karty pobytu.</p>	<p>Art. 15zd 1. Jeżeli ostatni dzień okresu pobytu cudzoziemca na podstawie wizy krajowej przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, a w przypadku ogłoszenia stanu epidemii – w okresie jego obowiązywania, ogłoszonych w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, okres pobytu na podstawie tej wizy oraz okres ważności tej wizy ulegają przedłużeniu z mocy prawa do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania odpowiednio stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, w dokumencie podróży cudzoziemca nie umieszcza się nowej naklejki wizowej.</p> <p>3. Jeżeli ostatni dzień okresu ważności zezwolenia na pobyt czasowy przypada w w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, a w przypadku ogłoszenia stanu epidemii – w okresie jego obowiązywania, ogłoszonych w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, okres ważności tego zezwolenia ulega przedłużeniu z mocy prawa do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania odpowiednio stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.</p> <p>4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, nie wydaje się, ani nie wymienia się karty pobytu.</p> <p>5. <u>Jeżeli w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, a w przypadku ogłoszenia stanu epidemii – w okresie jego obowiązywania, ogłoszonych w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, tracą ważność dokumenty</u></p>

	<u>legalizujące pracę cudzoziemca na terenie Rzeczypospolitej Polskiej okres ważności tych dokumentów o ulega przedłużeniu z mocy prawa do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania odpowiednio stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.</u>
--	--

Uzasadnienie:

- samo przedłużenie dokumentów pobytowych cudzoziemców nie jest wystarczające. Obecnie przedsiębiorcy mają problem z uzyskaniem oświadczeń o zamiarze powierzenia pracy, jak również zezwoleń na pracę. Utrata ważności tych dokumentów jest kluczowa dla możliwości dalszego zatrudnienia stąd proponuje się dodanie przepisu ust. 5.

13. W zakresie art. 1 pkt. 10) Projektu proponujemy następującą zmianę:

<i>Brzmienie Projektu:</i>	<i>Proponowane brzmienie:</i>
<p>Art. 15ze. 1. W przypadku gdy działalność najemcy powierzchni w obiekcie handlowym o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii została zakazana lub ograniczona na podstawie przepisów prawa, a najemca działalności tej nie prowadzi, wysokość czynszu najmu za ten okres ulega obniżeniu o 90% w stosunku do czynszu przysługującego wynajmującemu na podstawie umowy, chyba że umowa przewiduje korzystniejsze dla najemcy obniżenie czynszu.</p> <p>2. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii najemca nie ponosi odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy, w szczególności nie jest zobowiązany do naprawienia szkody poprzez zapłatę kary umownej lub odszkodowania, jeśli niewykonanie</p>	<p>Art. 15ze. 1. W przypadku gdy działalność najemcy powierzchni w obiekcie handlowym o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii została zakazana lub ograniczona na podstawie przepisów prawa, a najemca działalności tej nie prowadzi, wysokość czynszu najmu za ten okres ulega obniżeniu o 90% w stosunku do czynszu przysługującego wynajmującemu na podstawie umowy, chyba że umowa przewiduje korzystniejsze dla najemcy obniżenie czynszu</p> <p>2. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii najemca nie ponosi odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy, w szczególności nie jest zobowiązany do naprawienia szkody poprzez zapłatę kary umownej lub odszkodowania, jeśli niewykonanie</p>

<p>lub nienależyte wykonanie umowy było wynikiem zakazu lub ograniczenia działalności najemcy powierzchni w obiekcie handlowym o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² wydanych na podstawie przepisów prawa, a najemca działalności tej nie prowadził w okresie objętym zakazem lub ograniczeniem.</p> <p>3. Jeżeli wymagają tego względy słuszności, sąd może po rozważeniu interesów stron, zgodnie z zasadami współżycia społecznego, inaczej oznaczyć wysokość świadczenia, o którym mowa w ust. 1 lub 2.</p>	<p>lub nienależyte wykonanie umowy było wynikiem zakazu lub ograniczenia działalności najemcy powierzchni w obiekcie handlowym o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² wydanych na podstawie przepisów prawa, a najemca działalności tej nie prowadził w okresie objętym zakazem lub ograniczeniem.</p> <p>3. Jeżeli wymagają tego względy słuszności, sąd może po rozważeniu interesów stron, zgodnie z zasadami współżycia społecznego, inaczej oznaczyć wysokość świadczenia, o którym mowa w ust. 1 lub 2.</p>
---	--

Uzasadnienie:

- Przedmiotowa obniżka czynszu, jak również ograniczenie odpowiedzialności powinna dotyczyć każdego najemcy, nie zaś jedynie tych, którzy prowadzą działalność w obiekcie handlowym o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².

14. W zakresie art. 1 pkt. 10) Projektu proponujemy następującą zmianę:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
<p>Art. 15zf. 1. U pracodawcy, u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19 i który nie zalega w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca III kwartału 2019 r., dopuszczalne jest:</p> <p>1) ograniczenie nieprzerwanego odpoczynku, o którym mowa w art. 132 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, do nie mniej niż 8 godzin, i</p>	<p>Art. 15zf. 1. U pracodawcy, u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia <u>zagrożenia na terenie Rzeczypospolitej Polskiej</u> COVID-19 i który nie zalega w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca III kwartału 2019 r., dopuszczalne jest:</p> <p>1) ograniczenie nieprzerwanego odpoczynku, o którym mowa w art. 132 § 1 ustawy z dnia 26</p>

<p>nieprzerwanego odpoczynku, o którym mowa w art. 133 § 1 tej ustawy, do nie mniej niż 32 godzin, obejmujących co najmniej 8 godzin nieprzerwanego odpoczynku dobowego;</p> <p>2) zawarcie porozumienia o wprowadzeniu systemu równoważnego czasu pracy, w którym jest dopuszczalne przedłużenie dobowego wymiaru czasu pracy, nie więcej jednak niż do 12 godzin, w okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 12 miesięcy. Przedłużony dobowy wymiar czasu pracy jest równoważony krótszym dobowym wymiarem czasu pracy w niektórych dniach lub dniami wolnymi od pracy;</p> <p>3) zawarcie porozumienia o stosowaniu mniej korzystnych warunków zatrudnienia pracowników niż wynikające z umów o pracę zawartych z tymi pracownikami, w zakresie i przez czas ustalone w porozumieniu.</p> <p>2. Przez spadek obrotów gospodarczych, o którym mowa w ust. 1, rozumie się sprzedaż towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym:</p> <p>1) nie mniej niż o 15%, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu do łącznych obrotów z</p>	<p>czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, do nie mniej niż 8 godzin, i nieprzerwanego odpoczynku, o którym mowa w art. 133 § 1 tej ustawy, do nie mniej niż 32 godzin, obejmujących co najmniej 8 godzin nieprzerwanego odpoczynku dobowego;</p> <p>2) zawarcie porozumienia o wprowadzeniu systemu równoważnego czasu pracy, w którym jest dopuszczalne przedłużenie dobowego wymiaru czasu pracy, nie więcej jednak niż do 12 godzin, w okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 12 miesięcy. Przedłużony dobowy wymiar czasu pracy jest równoważony krótszym dobowym wymiarem czasu pracy w niektórych dniach lub dniami wolnymi od pracy;</p> <p>3) zawarcie porozumienia o stosowaniu mniej korzystnych warunków zatrudnienia pracowników niż wynikające z umów o pracę zawartych z tymi pracownikami, w zakresie i przez czas ustalone w porozumieniu.</p> <p>2. Przez spadek obrotów gospodarczych, o którym mowa w ust. 1, rozumie się sprzedaż towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym:</p> <p>1) nie mniej niż o 15%, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym</p>
---	--

<p>analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego lub</p> <p>2) nie mniej niż 25% obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust.1, w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w zakresie odpoczynku, o którym mowa w art. 132 § 1 ustawy dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, pracownikowi przysługuje równoważny okres odpoczynku w wymiarze różnicy między 11 godzinami a liczbą godzin krótszego wykorzystanego przez pracownika okresu odpoczynku. Równoważnego okresu odpoczynku pracodawca udziela pracownikowi w okresie nie dłuższym niż 8 tygodni.</p>	<p>mowa w ust. 1, w porównaniu do łącznych obrotów z <u>miesiąca listopada i grudnia 2019 r.</u>; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego lub</p> <p>2) nie mniej niż 25% obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust.1, w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w zakresie odpoczynku, o którym mowa w art. 132 § 1 ustawy dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, pracownikowi przysługuje równoważny okres odpoczynku w wymiarze różnicy między 11 godzinami a liczbą godzin krótszego wykorzystanego przez pracownika okresu odpoczynku. Równoważnego okresu odpoczynku pracodawca udziela pracownikowi w okresie nie</p>
---	--

4. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, a także porozumienie, o którym mowa w pkt 3, zawiera pracodawca oraz:

- 1) organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu art. 25³ ust. 1 lub ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, z których każda zrzesza co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy, albo
- 2) organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu art. 25³ ust. 1 lub ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych – jeżeli u pracodawcy nie działają reprezentatywne zakładowe organizacje związkowe zrzeszające co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy, albo
- 3) zakładowa organizacja związkowa – jeżeli u pracodawcy działa jedna organizacja związkowa, albo
- 4) przedstawiciele pracowników, wyłonieni w trybie przyjętym u danego pracodawcy – jeżeli u pracodawcy nie działa zakładowa organizacja związkowa.

5. Pracodawca przekazuje kopię porozumienia właściwemu okręgowemu inspektorowi pracy w terminie 5 dni roboczych od dnia zawarcia porozumienia.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, przepis art. 241²⁷ § 3 stosuje się odpowiednio.

7. Wymogu, o którym mowa w ust. 1, w zakresie niezalegania w regulowaniu zobowiązań

dłuższym niż 8 tygodni.

4. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, a także porozumienie, o którym mowa w pkt 3, zawiera pracodawca oraz:

- 1) organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu art. 25³ ust. 1 lub ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, z których każda zrzesza co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy, albo
- 2) organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu art. 25³ ust. 1 lub ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych – jeżeli u pracodawcy nie działają reprezentatywne zakładowe organizacje związkowe zrzeszające co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy, albo
- 3) zakładowa organizacja związkowa – jeżeli u pracodawcy działa jedna organizacja związkowa, albo
- 4) ~~przedstawiciele pracowników, wyłonieni w trybie przyjętym u danego pracodawcy~~

~~– jeżeli u pracodawcy nie działa zakładowa organizacja związkowa.~~

5. Pracodawca, u którego nie działają organizacje związkowe może wprowadzić wymienione w niniejszym artykule rozwiązania zarządzeniem pracodawcy.

6. Pracodawca przekazuje kopię porozumienia **lub zarządzenia** właściwemu okręgowemu inspektorowi pracy w terminie 5 dni roboczych od dnia zawarcia porozumienia.

6. W przypadku, o którym mowa

podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy, nie stosuje się do pracodawcy będącego przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców w przypadku, gdy:

- a) zadłużony przedsiębiorca zawarł umowę z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych lub otrzymał decyzję urzędu skarbowego w sprawie spłaty zadłużenia i terminowo opłaca raty lub korzysta z odroczenia terminu płatności albo
- b) zaleganie w regulowaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Pracy powstało w okresie spadku obrotów gospodarczych, o którym mowa w pkt 1, a przedsiębiorca dołączył do wniosku o przyznanie świadczeń plan spłaty zadłużenia uprawdopodobniający poprawę kondycji finansowej przedsiębiorcy i pełną spłatę zaległości w regulowaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Pracy, wraz z kopią wniosku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o rozłożenie na raty należności z tytułu tych składek lub o odroczenie płatności tych składek.

w ust. 1 pkt 3, przepis art. 241²⁷ § 3 stosuje się odpowiednio.

~~7. Wymogu, o którym mowa w ust. 1, w zakresie niezalegania w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy, nie stosuje się do pracodawcy będącego przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców w przypadku, gdy:~~

- ~~a) zadłużony przedsiębiorca zawarł umowę z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych lub otrzymał decyzję urzędu skarbowego w sprawie spłaty zadłużenia i terminowo opłaca raty lub korzysta z odroczenia terminu płatności albo~~
- ~~b) zaleganie w regulowaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Pracy powstało w okresie spadku obrotów gospodarczych, o którym mowa w pkt 1, a przedsiębiorca dołączył do wniosku o przyznanie świadczeń plan spłaty zadłużenia uprawdopodobniający poprawę kondycji finansowej przedsiębiorcy i pełną spłatę zaległości w regulowaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz~~

	<p>Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Pracy, wraz z kopią wniosku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o rozłożenie na raty należności z tytułu tych składek lub o odroczenie płatności tych składek.</p>
--	--

Uzasadnienie:

- O ile kwestia zalegania bądź niezalegania z zapłatą składek lub podatków za okresy wcześniejsze mogłaby (co również jest wątpliwe) wpływ na udzielenie wsparcia finansowego, to w żadnej mierze nie ma to znaczenia dla wprowadzenia zmian w organizacji zakładu pracy. Jest to warunek zupełnie oderwany od całości regulacji i wymaga usunięcia.
- Ponadto w obecnych warunkach pracodawcy, u których nie działają związki zawodowe nie mają sposobności na organizowanie wyborów celem wyłonienia przedstawicielstwa pracowników i w związku z tym powinni mieć możliwość podejmowania decyzji samodzielnie poprzez wydawanie zarządzeń.

15. W zakresie art. 1 pkt. 10) Projektu proponujemy następującą zmianę:

<i>Brzmienie Projektu:</i>	<i>Proponowane brzmienie:</i>
<p>Art. 15zs. 1. Świadczenie postojowe przysługuje jednorazowo, z zastrzeżeniem art. 15zw.</p> <p>2. Świadczenie postojowe przysługuje w wysokości 80% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w 2020 r., z zastrzeżeniem ust. 3.</p> <p>3. Osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, o której mowa w art. 15zt ust. 8, świadczenie postojowe przysługuje w wysokości 50% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w 2020 r.</p>	<p>Art. 15zs. 1. Świadczenie postojowe przysługuje jednorazowo, z zastrzeżeniem art. <u>15zt. (błędne odesłanie w projekcie, powinno być 15zt)</u></p> <p>2. Świadczenie postojowe przysługuje w wysokości 80% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w 2020 r., z zastrzeżeniem ust. 3.</p> <p>3. Osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, o której mowa w art. 15zt ust. 8, <u>(złe odesłanie, brak ustępu 8 w art. 15zt)</u> świadczenie postojowe przysługuje w wysokości 50% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w 2020 r.</p>

--	--

Uzasadnienie:

— W projektowanej regulacji pojawiają się błędne odesłania.

16. W zakresie art. 1 pkt. 10) Projektu proponujemy następującą zmianę:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
Art. 15zu. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypłaca świadczenie postojowe w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do jego przyznania.	Art. 15zu. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypłaca świadczenie postojowe w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia <u>złożenia kompletnego wniosku o jego wypłatę zawierającego wszystkie dane o których mowa w 15zs.</u>

Uzasadnienie:

— Zastosowanie w projektowanej regulacji niedoprecyzowanego określenia „*wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do jego przyznania*” daje możliwość przesuwania w czasie wypłaty świadczenia postojowego. W związku z powyższym zasadnym jest wskazanie, że jeżeli uprawniony złoży kompletny wniosek w którym będą zawarte informacje podane w ustawie to od tego momentu liczony jest termin na dokonanie rozliczenia świadczenia postojowego.

17. W zakresie art. 1 pkt. 10) Projektu proponujemy następującą zmianę:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
Art. 15zzc. 1. Starosta może, na podstawie umowy, udzielić ze środków Funduszu Pracy jednorazowo pożyczki na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej mikroprzedsiębiorcy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, który prowadził działalność gospodarczą przed dniem 1 marca 2020 r. 2. Pożyczka może być udzielona do wysokości 5 tys. zł. 3. Oprocentowanie pożyczki jest	Art. 15zzc. 1. Starosta może, na podstawie umowy, <u>udziela</u> ze środków Funduszu Pracy jednorazowo pożyczki na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej mikroprzedsiębiorcy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, który prowadził działalność gospodarczą przed dniem 1 marca 2020 r. 2. Pożyczka może być udzielona do wysokości <u>50 000 tys. Zł, przy czym przy jej przyznaniu uwzględnia się</u>

<p>stałe i wynosi w skali roku 0,05 stopy redyskonta weksli przyjmowanych przez Narodowy Bank Polski.</p> <p>4. Okres spłaty pożyczki nie może być dłuższy niż 12 miesięcy, z karencją w spłacie kapitału wraz z odsetkami przez okres 6 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki.</p> <p>5. Pożyczka wraz z odsetkami podlega umorzeniu, pod warunkiem, że mikroprzedsiębiorca przez okres 6 miesięcy od dnia jej udzielenia nie zmniejszy stanu zatrudnienia w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy w stosunku do stanu zatrudnienia na dzień 29 lutego 2020 r.</p> <p>6. Formą zabezpieczenia spłaty udzielonej pożyczki jest weksel własny in blanco lub inna forma zabezpieczenia ustalona przez strony umowy, o której mowa w ust. 1.</p> <p>7. Starosta dochodzi roszczeń z tytułu niespłaconych pożyczek.</p> <p>8. Umorzenie, o którym mowa w ust. 5, stanowi pomoc udzielaną zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.</p>	<p><u>stan zatrudniania w taki sposób aby pożyczka na jednego zatrudnionego nie była niższa niż 5.000 zł.</u></p> <p>3. <u>Pożyczka jest nieoprocentowana.</u></p> <p>4. Okres spłaty pożyczki nie może być dłuższy niż 12 miesięcy, z karencją w spłacie kapitału wraz z odsetkami przez okres 6 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki.</p> <p>5. Pożyczka wraz z odsetkami podlega umorzeniu, pod warunkiem, że mikroprzedsiębiorca przez okres 6 miesięcy od dnia jej udzielenia nie zmniejszy stanu zatrudnienia w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy w stosunku do stanu zatrudnienia na dzień 29 lutego 2020 r.</p> <p>6. Formą zabezpieczenia spłaty udzielonej pożyczki jest weksel własny in blanco lub inna forma zabezpieczenia ustalona przez strony umowy, o której mowa w ust. 1.</p> <p>7. Starosta dochodzi roszczeń z tytułu niespłaconych pożyczek.</p> <p>8. Umorzenie, o którym mowa w ust. 5, stanowi pomoc udzielaną zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.</p>
---	--

Uzasadnienie:

- W pierwszej kolejności po wykazaniu przesłanek do otrzymania pożyczki przedsiębiorca powinien mieć gwarancję jej otrzymania.
- W drugiej kolejności pożyczka na poziomie 5.000 zł stanowi iluzoryczne wsparcie dla mikroprzedsiębiorców, którzy obecnie znajdują się w najgorszej sytuacji i kwota pożyczki powinna być podwyższona, jej wysokość należy uznać za niewystarczającą na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia przez nich działalności. Koszty te są w oczywisty sposób większe proporcjonalnie do liczby zatrudnionych. Zatem aby nie dyskryminować tych nieco większych mikroprzedsiębiorców oraz aby sprawiedliwie pomóc im zrekompensować przynajmniej część kosztów prowadzenia działalności gospodarczej, wskazane jest umożliwienie udzielenia pożyczki w wysokości skorelowanej z liczbą zatrudnionych.
- Ponadto w naszej ocenie pożyczka powinna być nieoprocentowana.

18. W zakresie art. 1 pkt. 10) Projektu proponujemy następującą zmianę:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
<p>Art. 15zzh. 1. W razie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii organ może zawiesić z urzędu albo na wniosek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) postępowanie lub kontrolę prowadzone na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa; 2) kontrolę celno-skarbową; 3) postępowanie w sprawach, o których mowa w art. 15f ust. 9 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 847, z późn. zm.); <p>2. Postanowienie w sprawie zawieszenia postępowań i kontroli, o których mowa w ust. 1, wywołuje skutki prawne od chwili jego wydania. Organ doręcza to postanowienie niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie doręczenia postanowienia w sprawie podjęcia zawieszonoego postępowania albo kontroli.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, zawiesić postępowania lub kontrole, o którym mowa w ust. 1, określając zakres terytorialny zawieszenia, rodzaje postępowań i kontroli podlegających zawieszeniu oraz okres, na który następuje zawieszenie, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.</p> <p>4. Do terminów postępowań i kontroli zawieszonych na podstawie ust. 1 lub 3 nie wlicza się okresów ich zawieszenia.</p>	<p>Art. 15zzh. 1. W razie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii organ może zawiesić z urzędu albo na wniosek <u>w szczególności:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) postępowanie lub kontrolę prowadzone na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa; 2) kontrolę celno-skarbową; 3) postępowanie w sprawach, o których mowa w art. 15f ust. 9 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 847, z późn. zm.); 4) <u>kontrolę prowadzoną przez Państwową Inspekcję Pracy;</u> 5) <u>kontrolę prowadzoną przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych;</u> 6) <u>postępowanie prowadzone w trybie dialogu i koncyliacji o którym mowa w rozporządzeniu 883/2004.</u> <p>2. Postanowienie w sprawie zawieszenia postępowań i kontroli, o których mowa w ust. 1, wywołuje skutki prawne od chwili jego wydania. Organ doręcza to postanowienie niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie doręczenia postanowienia w sprawie podjęcia zawieszonoego postępowania albo kontroli.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, zawiesić postępowania lub kontrole, o którym mowa w ust. 1, określając zakres terytorialny zawieszenia, rodzaje postępowań i</p>

<p>5. Przepisy działu IV rozdziału 12 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio, z wyłączeniem art. 201 § 3 oraz art. 205 § 2.</p>	<p>kontroli podlegających zawieszeniu oraz okres, na który następuje zawieszenie, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.</p> <p>4. Do terminów postępowań i kontroli zawieszonych na podstawie ust. 1 lub 3 nie wlicza się okresów ich zawieszenia.</p> <p>5. Przepisy działu IV rozdziału 12 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio, z wyłączeniem art. 201 § 3 oraz art. 205 § 2.</p>
--	---

Uzasadnienie:

— W naszej ocenie zakres możliwych do zawieszenia kontroli powinien zostać poszerzony wszystkie kontrole jakie mogą być toczony wobec przedsiębiorcy, w szczególności o wskazane w tabeli postępowania przed Państwową Inspekcją Pracy oraz Zakładem Ubezpieczeń Społecznych.

19. W zakresie art. 1 pkt. 12) Projektu proponujemy następującą zmianę:

<i>Brzmienie Projektu:</i>	<i>Proponowane brzmienie:</i>
<p>Art. 31a. 1. Minister właściwy do spraw pracy - dysponent Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych przeznacza na wypłaty z tytułów, o których mowa w art. 15g ust. 1 i 2, do 800 mln. zł.</p>	<p>Art. 31a. 1. Minister właściwy do spraw pracy - dysponent Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych przeznacza na wypłaty z tytułów, o których mowa w art. 15g ust. 1 i 2, do 800 mln. Zł, <u>przy czym minimalna gwarantowana kwota na te wypłaty wynosi</u></p> <p>.....</p>

Uzasadnienie:

— Skonstruowanie przepisu daje pole do nieprzeznaczenia żadnych środków, w związku z tym należy domagać się wskazania nie tylko minimalnej kwoty przeznaczonej na wypłaty z tytułów, o których mowa w art. 15g ust. 1 i 2, ale również wskazania jaka jest minimalna gwarantowana kwota na ten cel.

20. W zakresie art. 1 pkt. 12) Projektu proponujemy następującą zmianę:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
<p>Art. 31g. W przypadku wniosków o wydanie interpretacji indywidualnej złożonych i nierozpatrzonych do dnia wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw oraz złożonych od dnia wejścia w życie tej ustawy do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, a w przypadku ogłoszenia stanu epidemii – do dnia jego odwołania, trzymiesięczny termin, o którym mowa w art. 14d § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, przedłuża się o 3 miesiące.</p> <p>2. Przedłużenie terminu, o którym mowa w ust. 1, pozostaje bez wpływu na termin do wydania interpretacji ogólnych na wniosek, o których mowa w art. 14a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, przedłużać w przypadku, o którym mowa w ust. 1, termin do wydania interpretacji indywidualnej, o którym mowa w art. 14d § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, o dalsze okresy, nie więcej jednak niż o 3 miesiące, uwzględniając skutki wywołane COVID-19.</p>	<p>Art. 31g. W przypadku wniosków o wydanie interpretacji indywidualnej złożonych i nierozpatrzonych do dnia wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw oraz złożonych od dnia wejścia w życie tej ustawy do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, a w przypadku ogłoszenia stanu epidemii – do dnia jego odwołania, trzymiesięczny termin, o którym mowa w art. 14d § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa <u>oraz 30-dniowy termin, o którym mowa w art. 34 ust. 12 Prawa przedsiębiorców,</u> przedłuża się o 3 miesiące.</p> <p>2. Przedłużenie terminu, o którym mowa w ust. 1, pozostaje bez wpływu na termin do wydania interpretacji ogólnych na wniosek, o których mowa w art. 14a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, przedłużać w przypadku, o którym mowa w ust. 1, termin do wydania interpretacji indywidualnej, o którym mowa w art. 14d § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, o dalsze okresy, nie więcej jednak niż o 3 miesiące, uwzględniając skutki</p>

	<p>wywołane COVID-19.</p> <p>4. <u>Jeżeli po dniu przedsiębiorca otrzymał wezwanie do uzupełnienia wniosku o wydanie interpretacji termin ten organ zobowiązany jest przedłużyć na wniosek przedsiębiorcy.</u></p>
--	--

Uzasadnienie:

- Przedłużeniu winien ulec termin na wydanie również innych aniżeli podatkowe interpretacji, w tym wydawanych na podstawie art. 34 ust. 12 ustawy Prawo przedsiębiorców (termin określony w tym przepisie stosuje się m.in. w odniesieniu do indywidualnych interpretacji wydawanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych).
- Ponadto organy powinny być zobligowane do przedłużenia terminu na uzupełnienie braków formalnych wniosków o wydanie interpretacji.

CZĘŚĆ II. ZMIANY W INNYCH USTAWACH, KTÓRE NALEŻY WPROWADZIĆ W PRZEPISACH PROJEKTU:

1. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz.U. z 2019 r. poz. 59 oraz z 2020 r. poz. 322) w art. 8a po ust. 9 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

<i>Brzmienie Projektu:</i>	<i>Proponowane brzmienie:</i>
Brak obecnie stosownych zapisów.	<u>Art. 8a ust. 10. W przypadku nałożenia obowiązku, o którym mowa w ust. 5 powyżej, osobom prawnym, jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej oraz przedsiębiorcom zapewnia się z budżetu państwa z części budżetowej, której dysponentem jest wojewoda środki na pokrycie wydatków i szkód związanych z wykonywaniem tego zadania. . Przepis art. 14 ust. 3 stosuje się.</u>

Uzasadnienie:

- Art. 17 ustawy, którą dodano art. 8a w ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej zapewnia Państwowej Inspekcji Sanitarnej bardzo szerokie kompetencje poprzez możliwość wydawania decyzji nakładających obowiązek m.in. podjęcia określonych czynności zapobiegawczych lub kontrolnych, czy też obowiązek współdziałania z innymi organami administracji publicznej oraz organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

- Ustawa nie zapewnia jednak przedsiębiorcom rekompensaty strat, jakie powstaną w wyniku realizacji przedmiotowych decyzji władz państwowych. Ustawa nie zapewnia przedsiębiorcom zwrotu kosztów wykonania przez nich decyzji oraz nie zapewnia ochrony przedsiębiorcy przed ewentualnymi roszczeniami osób trzecich powstałymi w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem przez przedsiębiorcę zobowiązania w wyniku realizacji decyzji władz.
2. W ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz.U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284 i 322) dodaje się po art. 46b art. 46ba w następującym brzmieniu:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
Brak obecnie stosownych zapisów.	Art. 46ba <u><i>W przypadkach, o których mowa w art 46 a lub art 46 b powyżej, osobom prawnym, jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej oraz przedsiębiorcom zapewnia się środki na pokrycie wydatków i szkód związanych z realizacją nałożonych obowiązków. .</i></u> <u><i>Przepis art. 14 ust. 3 stosuje się”</i></u>

Uzasadnienie:

- Zgodnie z art. 25 pkt 4) ustawy, którą zmieniono ustawę z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz.U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284 i 322) w przypadku wystąpienia stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego o charakterze i w rozmiarach przekraczających możliwości działania właściwych organów administracji rządowej i organów jednostek samorządu terytorialnego, Rada Ministrów może ustanowić w rozporządzeniu m.in. czasowe ograniczenie określonych zakresów działalności przedsiębiorców.
 - Ustawa po raz kolejny nie zapewnia przedsiębiorcom rekompensaty strat, jakie powstaną w wyniku realizacji przedmiotowych decyzji władz państwowych. Ustawa nie zapewnia przedsiębiorcom zwrotu kosztów wykonania przez nich decyzji oraz nie zapewnia ochrony przedsiębiorcy przed ewentualnymi roszczeniami osób trzecich powstałymi w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem przez przedsiębiorcę zobowiązania w wyniku realizacji decyzji władz.
3. W ustawie z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2215 oraz z 2019 r. poz. 1074 i 1572) w art. 134 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
----------------------------	-------------------------------

<p>Art. 37. W ustawie z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2215 oraz z 2019 r. poz. 1074 i 1572) w art. 134 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Umowy o prowadzenie PPK podmiot zatrudniający zawiera w terminie do 10 dnia miesiąca następującego po upływie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 3 miesięcy od dnia, o którym mowa odpowiednio w ust. 1 pkt 1, 3 i 4, 2) 9 miesięcy od dnia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 <p>- w imieniu i na rzecz osoby będącej w tym dniu osobą zatrudnioną, chyba że osoba ta przed upływem tego terminu złoży deklarację, o której mowa w art. 23 ust. 2.”.</p>	<p>Art. 37. W ustawie z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2215 oraz z 2019 r. poz. 1074 i 1572) w art. 134 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Umowy o prowadzenie PPK podmiot zatrudniający zawiera w terminie do 10 dnia miesiąca następującego po upływie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 3 miesięcy od dnia, o którym mowa odpowiednio w ust. 1 pkt: 3 - 4. 2) 9 miesięcy od dnia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 <p>- w imieniu i na rzecz osoby będącej w tym dniu osobą zatrudnioną, chyba że osoba ta przed upływem tego terminu złoży deklarację, o której mowa w art. 23 ust. 2.”.</p>
---	--

Uzasadnienie:

Omyłkowe odwołanie do art 134, ust. 1, pkt 1. Przytoczony punkt odnosi się do podmiotów, które zawarły już umowę o zarządzenie i prowadzenie PPK w roku 2019.

Zapisy dodatkowe:

- W ustawie nie znalazły odzwierciedlenia postulaty organizacji pracodawców o zmianie zapisów w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych art. 38 umożliwiających czasowe zawieszenie naliczenia i odprowadzania składek podstawowych w okresie przestoju ekonomicznego o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 11 października 2013 o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2017 r. Poz 842 oraz 2018 r poz 650). Wnioskujemy o możliwość niewnoszenia składek do PPE w przypadku pracodawców odnotowujących spadek przychodów o conajmniej 15% w stosunku do przychodów uzyskanych w miesiącu poprzednim. Rozwiązanie takie zminimalizuje dodatkowe obciążenia pracodawców związane z kosztami pracy.
- W ustawie nie znalazły odzwierciedlenia postulaty organizacji pracodawców o zmianie zapisów w ustawie z dnia 04 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych art. 25 ust 4 pkt 1 umożliwiających czasowe zawieszenie naliczenia i odprowadzania wpłaty podstawowej ze środków własnych pracodawcy w okresie przestoju ekonomicznego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 11 października 2013 o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2017 r. Poz 842 oraz 2018 r poz 650). Wnioskujemy o możliwość niewnoszenia wpłat do PPK w przypadku

pracodawców odnotowujących spadek przychodów o conajmniej 15% w stosunku do przychodów uzyskanych w miesiącu poprzednim. Rozwiązanie takie zminimalizuje dodatkowe obciążenia dla największych pracodawców w naszym kraju, którzy już uruchomili i prowadzą PPK dla swoich pracowników.

- Skutki kryzysu gospodarczego wywołane stanem epidemii niewątpliwie dotkną wszystkich pracodawców. Nie można zatem dopuścić do dyskryminacji pracodawców prowadzących obecnie programy emerytalne dla pracowników, czy to w formie PPE czy PPK. Szkodliwym społecznie będzie uniemożliwienie tym pracodawcom zawieszenia na okres przestoju ekonomicznego wpłat do PPK i składek do PPE.

Kontakt do ekspertów:

dr Łukasz Bernatowicz

wiceprezes BCC, wiceprzewodniczący Rady Dialogu Społecznego
minister infrastruktury Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC
tel. 502 066 619
e-mail: lukasz.bernatowicz@bcc.org.pl

Dorota Dula

ekspertka BCC ds. ubezpieczeń i planów emerytalnych
przedstawicielka BCC w Radzie Konsultacyjnej ws. Pracowniczych Planów Kapitałowych przy PFR
tel. 501 469 679
e-mail: dorota.dula@bcc.org.pl

dr Grażyna Magdziak

ekspertka BCC ds. przekształceń własnościowych
minister skarbu i prywatyzacji Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC
tel. 602 594 535
e-mail: grazyna.magdziak@bcc.org.pl

Witold Michałek

ekspert BCC ds. gospodarki, legislacji i lobbingu
minister ds. procesu stanowienia prawa Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC
tel. 605 426 959
e-mail: witold.michalek@bcc.org.pl

dr Wojciech Nagel

ekspert BCC ds. ubezpieczeń społecznych i pracy, minister ds. ubezpieczeń społecznych
Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC
tel. 601 329 181
e-mail: wojciech.nagel@bcc.org.pl

Radosław Płonka

ekspert BCC ds. prawa gospodarczego
tel. 501 177 515
e-mail: radoslaw.plonka@bcc.org.pl

Jan A. Stefanowicz

ekspert BCC ds. prawa gospodarczego
tel. 22 628 03 49, 22 628 98 67
e-mail: jan.stefanowicz@bcc.org.pl

Joanna Torbé

ekspertka BCC ds. prawa pracy i ubezpieczeń społecznych

tel. 792 244 012

e-mail: joanna.torbe@bcc.org.pl

Michał Wysłocki

ekspert BCC ds. legalizacji pobytu i pracy cudzoziemców w Polsce

tel. 516 496 395

e-mail: michal.wyslocki@bcc.org.pl

Zbigniew W. Żurek

wiceprezes BCC

minister pracy Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

członek Rady Dialogu Społecznego

tel. 690 485 442

e-mail: zbigniew.zurek@bcc.org.pl

Business Centre Club powstał pod koniec XX w., w 1991 roku. Jest prestiżowym Klubem przedsiębiorców i największą w kraju ustawową organizacją indywidualnych pracodawców. Grupa BCC składa się z Klubu BCC, Związku Pracodawców BCC i Studenckiego Forum BCC. Członkowie BCC zatrudniają ponad 400 tys. pracowników, obroty firm sięgają 20 miliardów złotych a siedziby rozlokowane są w blisko 250 miastach. Na terenie całej Polski działają 22 łóże regionalne. Do BCC należą przedstawiciele wszystkich branż, międzynarodowe korporacje, instytucje finansowe i ubezpieczeniowe, firmy telekomunikacyjne, najwięksi polscy producenci, uczelnie wyższe, koncerny wydawnicze i znane kancelarie prawne. Członkami Klubu są także prawnicy, dziennikarze, naukowcy, wydawcy, lekarze, wojskowi i studenci. BCC koncentruje się na działaniach na rzecz rozwoju gospodarki i pomocy przedsiębiorcom, jest ustawowym członkiem Rady Dialogu Społecznego. Koordynatorem wszystkich działań BCC jest Marek Goliński. Kontakty prasowe: https://www.bcc.org.pl/strefa_eksperta/kontakty-do-ekspertow, więcej: <https://www.bcc.org.pl/> oraz: <https://www.facebook.com/businesscentreclub>